

Forslaget medtager ikke bestemmelsen i udkastets § 16, stk. 2, hvorefter parter, af hvilke den ene tilhører et trossamfund, hvortil den anden ikke hører, skal afgive erklæring om, i hvilken tro børnene i ægteskabet skal opdrages. Det er ganske vist rigtigt, at det som påpeget af ægteskabsudvalget s. 42-43 for mange ægtefæller vil være af betydning at få dette spørgsmål bragt på det rene før ægteskabets indgåelse. Dette synes imidlertid også at kunne gælde andre spørgsmål, der er af indgribende betydning for ægtefællerne, men hvis afgørelse ikke er søgt reguleret i ægteskabsloven. Hertil kommer, at det for en nutidig opfattelse kan forekomme stødende, at borgerne over for myndighederne skal afgive erklæring om deres religiøse opfattelse. Det kan endvidere forekomme uheldigt, at myndighederne efter § 9 i lov af 13. april 1851 om ægteskab uden for folkekirken, der foreslås ophævet ved § 69, skal tage stilling til spørgsmålet om fravigelse af den af ægtefællerne afgivne erklæring, dersom den ene ægtefælle er død eller ikke har del i forældremyndigheden, og den anden ægtefælle ønsker at opdrage børnene i en anden tro end angivet i erklæringen. Kirkeministeriet har tiltrådt, at bestemmelsen ikke er medtaget i forslaget.

Til kapitel 3.

Til § 16.

Denne bestemmelse svarer til udkastets § 16, stk. 1. Herom henvises til betænkningen s. 42.

Til § 17.

Efter den gældende lovgivning foretages uden for København prøvelsen af, om der foreligger ægteskabshindringer, og vielsen i købstæderne af borgmesteren og i landsognene af sognefogeden. Dog foretages prøvelse af ægteskabsbetingelserne og vielse også i en række kommuner i Københavns omegn, hvis styrelsesform svarer til købstædernes, og i de såkaldte „Marstakkommuner“, af borgmestrene.

Også efter ægteskabsudvalgets lovudkast skal prøvelsen og vielsen i købstæderne og i kommuner med tilsvarende styrelsesform foretages af borgmesteren og i andre kommuner af sognefogeden, se betænkningen s. 44-45.

Under hensyn til reglerne i lov nr. 225 af 3. juni 1967 om revision af den kommunale inddeling har justitsministeriet imidlertid fundet det rigtigst at foreslå, at prøvelsen og vielsen såvel i købstæderne som i sognekommunerne foretages af kommunalbestyrelsens formand. Indenrigsministeriet, De samvirkende Kommunalforeninger i Danmark, Foreningen Bymæssige Kommuner og sognefogedernes organisationer har tilsluttet sig forslaget herom.

I øvrigt svarer bestemmelsen til udkastets § 17. Herom henvises til betænkningen s. 44.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 18. Herom henvises til betænkningen s. 40-42 og 44.

Som 3. pkt. i stk. 2 er der dog optaget en henvisning til de anerkendte trossamfunds særlige forskrifter, ligesom det er sket i § 24, stk. 3. Udkastets § 27 er herefter udeladt.

Til § 19.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 19. Herom henvises til betænkningen s. 44.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 20. Herom henvises til betænkningen s. 45.

Til § 21.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 21. Dog er det i stk. 1 præciseret, at kirkeministeren som forudsat i bemærkningerne i betænkningen s. 45 med hjemmel i bestemmelsen kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde en præst i folkekirken har pligt til at foretage vielse.

Til § 22.

Der henvises til bemærkningerne til § 17, hvorefter vielsen uden for København skal foretages af kommunalbestyrelsens formand. Som følge heraf foreslås det i stk. 2, at kommunalbestyrelsens formand kan bemyndige en eller flere personer til på sit ansvar at foretage vielse. I øvrigt svarer bestemmelsen til udkastets § 22. Herom henvises til betænkningen s. 45.

Til § 23.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 23. Herom henvises til betænkningen s. 45.

Dog har man som 2. pkt. i stk. 1 optaget bestemmelsen i udkastets § 24. Herom henvises til betænkningen s. 45.

Endvidere har man ment at burde foreslå bestemmelsen i stk. 2 formuleret på en sådan måde, at det tydeligere af ordlyden fremgår, at der selv i tilfælde, hvor der er alvorlig fare ved at udsætte vielsen, skal foretages prøvelse af ægteskabsbetingelserne i det omfang, dette efter forholdene må anses for forsvarligt.

Efter udkastets stk. 3 må vielse, selv om prøvelse har fundet sted, ikke foretages, hvis det er vielsesmyndigheden bekendt, at ægteskabsbetingelserne ikke er opfyldt. Ved en ændret formulering er det